

Pokor sa

63-0714E, Jeffersonville, IN
(HUMBLE THYSELF)

William Marrion Branham

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branhama bola odpoveďou Svätého Ducha na proroctvá Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických proroctiev a pokračovaním práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. Písmo hovorí, že táto služba pripraví ľudí pre Druhý Príchod Ježiša Krista. Našou modlitbou je, aby Boh toto Slovo urobil životom v Tvojom srdci, keď budeš s modlitbou čítať toto posolstvo.

Preklad anglického originálu je urobený len s takými nevyhnutnými zásahmi do textu, ktoré vyžaduje preklad hovoreného slova do tlače, so snahou zachovať rás prostého spôsobu vyjadrovania.

Hoci bolo pre presnosť prekladu vynaložené všetko úsilie, napriek tomu je za najvernejšiu formu záznamu považovaný audio záznam v anglickom jazyku.

Viac ako 1100 kázní je dostupných v mnohých jazykoch.

Táto kázeň sa smie kopírovať a rozširovať, pokiaľ je text predstavený neskrátene, bezo zmien, a pokiaľ je distribuovaný zdarma.

Viac informácií nájdete na stránke:

www.vecerne-svetlo.sk

Pokor sa

(HUMBLE THYSELF)

Toto posolstvo kázal brat William M. Branham v nedeľu večer 14.7.1963 v Jeffersonville, IN

¹ [Brat Neville uvádza brata Branhama. - pozn. prekl.] Toto je šok, verím, že by som potom mohol oznámiť: „Sú určité dary, lebo toto by ma nenapadlo.“ [Brat Branham a zhromaždenie sa smejú. - pozn.prekl.]

² Istotne sa radujem zakaždým, ako tu môžem byť. Naša púť sa teraz približuje ku koncu, my, ktorí s vami zostávame, pretože budeme mať zakrátko zhromaždenie v Chicagu a ja musím veľmi skoro zaviesť rodinu do Arizony, a oni ešte vôbec nemali svoje letné prázdniny, dovolenku, a tak ich chcem vziať niekam, na nejakú malú cestu na pár dní. A potom budem pravdepodobne preč jednu z nedeľ a potom nasledujúci týždeň začínam v Chicagu. A potom sa musím vrátiť rovno späť v pondelok a vziať ich do Arizony.

³ Veľmi nerád beriem túto nedeľu ráno, ten čas, keď je každý svieži, v nedeľu večer ste vždy unavení a vyčerpaní, v nedeľu večer a ak mám potom ja dať večerné služby v nedeľu nášmu pastorovi, to je dosť zlé. Ale nerád to robím a pritom v nedeľu večer, keď mám v nedeľu večer službu, potom držím ľudí tak dlho. Mnohí z nich prichádzajú zdola z juhu a zo severu a niekedy musia, ó, cestovať deň i noc, aby sa sem dostali len na jedno zhromaždenie a potom ísť späť. A to je ten dôvod, prečo sa to snažím robiť v nedeľu ráno, keď prichádzam, aby som im dal príležitosť vrátiť sa späť.

⁴ Verní, lojálni pútnici, ó, ako si ich cením, cestujú autom, v daždi a keď je sneh s dažďom, a všetko možné, aby sa sem dostali cez celú krajinu, stovky míľ, len na jedno malé zhromaždenie. Tak to mi robí, že sa cítim Bohu vďačný za týchto ľudí za ich veľkú... Za ich veľkú oporu v tom, čo sa snažím ľuďom povedať, že je Pravda.

⁵ Tak verím, že toto je Pravda, ja... Celým svojím srdcom. Ak by bolo niečo iné, o čom by som zmýšľal, že je lepšie, istotne by som najprv išiel... Nebudem sa nikoho pýtať, kam mám ísť, ak nejdem najprv, aby som zistil, či je to správne alebo nesprávne. Nežiadal by som žiadnu osobu, aby urobila nejaký krok k Bohu, ktorý som ja už neurobil a o ktorom viem, že je pravda. Najprv to musí byť Slovo Pánovo, potom ja musím vykročiť, a vidieť, či je to správne, a potom ak

je to správne, potom môžem povedať, „Podťte tadeto,“ vidíte, to je robiť cestu.

⁶ A tak myslím, že každý kazateľ by to mal robiť. Mal by ísť prv sám, on má byť vodcom, vodcom ľudí, nie hovoriť niečo, na čo by nepoložil sám svoje ruky. Mali by sme tam ísť, vodcovia ľudí.

⁷ Dnes ráno som mal veľmi zvláštne, podivné prežitie tu za kazateľňou a bolo to asi pri tej poslednej časti posolstva, nemienil som to povedať takým spôsobom. Rozumiete? Ale hádam je to už povedané a nie je nič, čo by som mohol ohľadne toho urobiť. Ale potom som išiel domov a niečo som o tom študoval.

⁸ A dnes sme mali také malé rodinné stretnutie, môj brat a ostatní, mama už nie je medzi nami a my sme sa zvykli stretávať v jej dome a teraz chodíme k Delores. Mali sme tam dnes popoludní pekný čas, rozprávali sme sa, aj Teddy tam bol. Spievali sme pár piesní, hrali a spievali chvály a tak.

⁹ No, myslím si, že možno nasledujúcu nedeľu, ak bude Pán chcieť, ak by to bratovi Nevillovi nevadilo, rád by som mal zhromaždenie s uzdravovaním, ktoré bude posvätené len pre uzdravovanie, a myslím si, že s tým posolstvom dnes ráno, ten spôsob, akým sa zdalo, že Pán ma vedie, aby som to priniesol, predložil, to by nás malo trochu povzbudiť, viete, aby sme skutočne verili. My sa hráme a myslíme na rôzne veci a hovoríme o nich, ale keď to potom prichádza ku konečnému odhaleniu sily, potom je to niečo iné. Tak, ako...

¹⁰ Nieкто mi rozprával, myslím, že to bol môj brat tam vzadu, rozprával mi dnes jeden malý príbeh o jednom človeku, o kazateľovi a o niekom z jeho zhromaždenia. A ten kazateľ povedal, že môže prejsť po kmeni.

On povedal, „Pastor, istotne je Pán s tebou.“

On povedal, „Dokážem na chrbte niesť drevo, keď cez to pôjdem.“

„Istotne, Pán je s tebou,“ a on išiel a dokázal to.

¹¹ Povedal, „Dokážem niesť drevo a tlačiť pred sebou fúrik, keď pôjdem po tom kmeni.“

¹² „Istotne, pastor, Pán je s tebou, tvoja viera dokáže všetko.“

¹³ On povedal, „Môžem ťa posadiť do toho fúrika a zároveň niesť brvno.“

On povedal, „No, počkaj chvíľu.“ Vidíte?

¹⁴ Je to iné, keď si ty v tom zahrnutý, ty sám. Vidíte? No, je to veľmi dobré pre nás, keď tu povieme „Amen,“ je to veľmi dobré pre nás, keď povieme, „Verím, že to je pravda.“ Ale potom to uviesť do chodu. Vy to musíte uviesť do chodu.

¹⁵ Ako som dnes ráno urobil to vyhlásenie, že ľudia ležali v tieni Petra, oni ani nikdy neprosili o modlitbu.

¹⁶ Išiel som do mnohých domov, pozoroval som toto, modlím sa pred tým, ako tam idem, a idem tam s pomazaním a niekedy sa dokonca za ľudí ani nemodlím a keď odidem, oni sú uzdravení. Vidíte, to je pravda. Videl som to stať sa tak mnohokrát. Rozumiete? Musíte mať niekde miesto, kde umiestnite svoju vieru. Rozumiete? Musíte tomu veriť. A verím, že tá hodina sa teraz približuje a je teraz.

¹⁷ A uvedomujem si, že toto zhromaždenie sa nenahráva, možno robia pásku pre seba, ale toto nebude páska, ktorá pôjde po celej krajine.

¹⁸ Toto je to, čo som hovoril, že dnes ráno nás to priviedlo rovno do vyvrcholenia, a to je ten dôvod, prečo bude na budúcu nedeľu zhromaždenie s uzdravovaním, pretože odkedy som doma, povedal som vám o tých videniach a o tom, čo sa stalo, a všetky veci a vyjasnil som to, prečo som urobil všetky tieto veci, a potom dnes ráno som to priviedol rovno do toho posledného potiahnutia.

¹⁹ No, teraz je pre mňa čas, aby som sa zasvätil Bohu, je to Boží čas, aby hovoril ku mne. Rozumiete? Ja... Ja, musím mať teraz takú malú zmenu vo svojom vlastnom živote, nie to, že by som si myslel, že som bezbožný, ale chcem to cítiť tak, že budem trošku bližší ľuďom. Rozumiete?

²⁰ Ľudia, ktorým som sa snažil hovoriť pravdu Evanjelia, a oni tomu obrátia svoj chrbát a odchádzajú a smejú sa z toho. No, pre mňa to vyzerá ako urážka. Mne to nevadí, čo sa mňa týka, ale tie veci, ktoré som im hovoril, to je pravda, ktorá sa im snaží pomôcť, a to je tak, ako odstrkovať čln a povedať, „Tu, tu to je, prejdi na druhú stranu, tu si daj pozor, choď ďalej od toho búrlivého prúdu, pretože zomrieš, tam zahynieš!“ A oni sa vám len smejú a odchádzajú. No, pre mňa, mne sa to zdá, že ak oni odchádzajú, nie je nič viac, čo by som mohol ohľadne toho urobiť. Vidíte? Čo by som mohol urobiť.

²¹ Ale ja chcem teraz bežať dole popri brehu a presvedčať ich, „Vráť sa, vráť sa.“ Rozumiete, musím to tak cítiť, pretože viem, že je

tam niekto, kto ešte nevošiel. A ja budem chytať tie ryby, až... On povedal, až kým nebude chytená tá posledná ryba. Chcem to robiť.

²² No a teraz, aby sa toto tak dialo, očakávam, že sa niečo stane na modlitebnom zhromaždení. Niečo... A mnohí z vás si pamätáte to videnie toho posledného potiahnutia, vlastne toho tretieho potiahnutia. Pamätáte si, že tam bolo niečo, čo sa stalo rovno pred tým, videl som, ako prišlo to svetlo a zostúpilo do toho miesta a povedalo, „Tam sa s tebou stretnem.“ A ja očakávam, že sa niečo stane.

²³ Tu pred rokmi, zvyklo to tak byť, že tie služby a rozpoznávanie ma tak zoslabili, až som sa potácal, mnohí z vás si to pamätáte, prišlo to do miesta, kde som len stál a Jack Moore mi držal jednu ruku a brat Braun na druhej strane a zobrali ma a išli sme hore-dolu po ulici, asi hodinu po zhromaždení. A ja som náhodou, náhodou som sa snažil myslieť, na čom som, a čo sa deje, a potom som celú noc ležal a premýšľal a vzlykal a všetko možné a divil som sa, prečo neprijímajú nášho Pána Ježiša.

²⁴ Potom mi vo videní povedal, „Raz stretneš jednu pani, ktorá k tebe príde, bude mať oblečené hnedé šaty, bude niest' v zástere malé nemlúvňa a od toho času budeš mať silu, aby si vydržal viac.“ No, všetkým vám som to povedal, stalo sa to v Chicagu, v ten večer, keď tam bola tá drobná pani, presbyteriánka, keď ju jej pastor poslal s tým dieťaťom tam dolu.

²⁵ A myslím, že to bol práve jej brat, alebo niekto z nich, kto bol lekárom. On povedal, „Pre to dieťa neexistuje žiadna nádej, jedine, že by sa ho dotkol Všemohúci Boh.“ On išiel...

²⁶ Ona išla a povedala to svojmu pastorovi, ten pastor povedal, „Ja... Ja nie som kvalifikovaný.“ Povedal, „Aby som konal na základe tohoto Božského uzdravenia, pretože ja ne... Nemám to jednoducho v sebe, tú vieru, ktorá je potrebná, aby to vykonala.“ No, to bolo veľmi úprimné. Vidíte? On povedal, „Ja to jednoducho v sebe nemám.“ Povedal, „Ale bol som na jednom zhromaždení brata Branhama a ja ti radím, aby si vzala svoje dieťa k bratovi Branhamovi,“ a lekár sa ho vzdal a ono išlo zomrieť.

²⁷ A tá pani tam prišla, keď som mal práve takú službu pre tie malé katolícke deti, keď im vyhorela tá škola, viete. Pamätáte si, kedy to bolo, mali sme zhromaždenie a rovno na pódium prišla táto pani v hnedých šatách. Moja manželka a oni tam sedeli a ja som povedal... Obzrel som sa a díval som sa a obzeral naokolo, aby som videl, či tam stoja, a tak sa stalo, že tesne predtým, ako som tam vyšiel, myslím, že

to bol Billy Paul, ktorý sa s nimi rozprával, alebo manželka, alebo niekto z nich, s tou pani, ktorá mala to malé dieťa. A tá pani vyšla na pódium a Duch Svätý zjavil celú tú vec a rovno tam uzdravil to dieťa.

²⁸ Odišiel som a odvtedy sa už neunavujem. Vidíte? Nemá to na mňa taký vplyv a ja idem rovno ďalej a ďalej.

²⁹ No, ja očakávam, že sa niečo stane a hneď to rozpočne to tretie potiahnutie. Rozumiete? A možno to bude na ďalšiu nedeľu ráno, pri zhromaždení s uzdravovaním, možno to tam bude vyprodukované, ja neviem.

³⁰ Myslím, že pre nás, čo máme robiť, je povedať svojim ľuďom a priviesť chorých. No, pre zhromaždenie s uzdravovaním sa musíme posvätiť pre chorých ľudí. Dovedte vašich chorých ľudí a privedte ich sem budúcu nedeľu skoro ráno, povedzme o ôsmej, osem tridsať, a dáme im modlitebné karty, ako budú vchádzať dverami, akokoľvek to bude. A potom budeme mať modlitebný rad a budeme sa modliť za chorých a budeme vidieť, čo bude Duch Svätý konať.

³¹ Verím, že On učiní divy, ak Mu len budeme veriť. Rozumiete. Ale my Mu musíme ohľadom toho veriť z celých našich srdc a myslím si, že tá veľká hodina už prišla, kedy Boh, práve tak, ako sme hovorili dnes ráno, nám ukázal tak mnoho a priviedol nás do určitého... rovno do toho miesta. Len potlačiť ten malý vrch, a to je všetko, čo potrebujeme, a potom to odchádza. Vidíte? Ide to práve tak, ako to bolo, tá istá vec s tým rozpoznávaním, tak isto je to cez to prorocké, aby sme pozorovali.

³² Stál som v Calgary... Prepáčte, to bolo mesto kráľovnej dolu v Regina, bolo to Regina a Ern Baxter tam stál, bolo nás tam zopár a Pán mi povedal, rovno tu na pódiu, „Stane sa, že budeš poznať tajomstvá ich srdc.“ A to je pravda, a nikdy som o tom takto nerozmýšľal. Ten večer som vyšiel na pódium s Ernom a začal som sa len modliť za chorých. A tu prichádza nejaký muž a videl som predostretý jeho celý život, to bolo po prvýkrát, kedy sa to stalo presne takto v momente na zhromaždení s uzdravovaním, a potom som sa pozrel do obecnstva a tu to začalo prichádzať nad tým obecnstvom, a tak. Ó, keď dosiahneme tú druhú stranu, nebola povedaná ešte ani polovica tých vecí, keď vychádzate a vidíte veci v ľudských životoch, ja o tom nehovorím nič, len to tak nechávam. Vidíte? Jedine, že som skutočne donútený niečo povedať.

³³ A teraz očakávam na tento ďalší začiatok. Vidíte? Boh to začne svojím vlastným spôsobom, vo svojom vlastnom suverénom čase. A to

bude... To bude ďalšia vec, ktorá bude... ktorá bude ďaleko poza týmito ostatnými ľuďmi. Rozumiete? A ja očakávam, že sa to stane.

³⁴ A možno, ó, pomyslel som si, ak by som mal len malé zhromaždenie s uzdravovaním, možno ďalšiu nedeľu, potom nasledujúcu nedeľu budem pravdepodobne preč s deťmi a s nimi, pretože oni sa musia vrátiť a ísť do školy. A potom na ďalšiu nedeľu som samozrejme hore v Chicagu tam na zhromaždení a potom sa musím vrátiť nasledujúci pondelok, aby som išiel v utorok do Arizony, aby sa deti mohli vrátiť späť do školy.

³⁵ No, čo si našiel, pastor? [Brat Neville hovorí, „No, objavil som niečo veľmi zvláštne.“ - pozn. prekl.] Dobre, to je veľmi fajn, teraz to chceme počuť.

³⁶ Tak teraz nech vás Pán všetkých žehná, nech vás ozaj žehná a dúfam, že vás tu uvidím na ďalšiu nedeľu a v stredu večer...

³⁷ A počúvajte, nezabudnite na tieto malé cirkvi, ako u brata Rudella, brata Jacksona, brata Parnella a všetkých tých malých bratov, ktorí tam ťažko bojujú, rozumiete? A oni to tak cítia, že my sme ich sesterskou cirkvou tu. Rozumiete? My sme tak trochu akoby materská skupina pre nich, to je to, kde boli zrodení, rovno tu. Tí pastori, a tak ďalej.

³⁸ A tento malý brat tu, stretol som ho tam minulý večer, Allen, brat Allen, dúfam, že brat Collins tu zájde za bratom Allenom, ak ho ešte nepozná. Oni sú obaja metodistickí kazatelia a uvideli pravdu Slova.

³⁹ To je milá skupina ľudí v tej Metodistickej cirkvi, nikdy si nemyslíte, že nie sú, sú. Je to milá skupina ľudí v Katolíckej cirkvi, sú milí ľudia v Presbyteriánskej cirkvi a všetky tie miesta tam, to sú mužovia a ženy, ktorí očakávajú, že uvidia svetlo, ktoré im zablyskne na ich chodníku, vy len žiarte tým svetlom v pokore a prívetivosti, dovoľme, aby sme všetci vzrastali a boli bližšie ku Bohu tým, že sa pokoríme. Rozumiete?

⁴⁰ Nezabudnite, táto modlitebňa stratí svoju silu. Pamätajte, že toto je ten terč, na ktorý má Satan vytrénovanú každú zbraň v pekle, on spôsobí, že niekto urobí niečo, čo je v protiklade s tým, čo si myslí niekto druhý. On to robí, on je tým zaneprázdnený, to je jeho práca. Ak len môže doviesť niekoho do toho, aby povedal niečo, aby niekto hovoril o tom druhom a povedal, „No počúvaj, či vieš, čo ten a ten urobil?“ Nepočúvajte na to, vôbec na to nepočúvajte, to je diabol. Vidíte? To je Satan. Neverte tomu.

41 Ak je niečo, čo niekto urobil zlé, modlite sa za neho, a nemodlite sa sebeckým spôsobom, že poviete, „Viem, že je to moja povinnosť, musím sa za toho brata modliť.“ Vezmite to do svojho srdca, nech to skutočne vpadne pre tú sestru a len hovorte a buďte skutočne milí a potom hneď zistíte, že ich nájdete znovu späť na zhromaždení. Rozumiete? Pretože nakoniec smerujeme ku západu slnka.

42 Pán Ježiš príde v jednom z týchto dní a viete, ja si myslím, že to bude také náhle, a tak milé, a tak tam bude jedna stotina jednej stotiny celého sveta, ktorá bude vedieť, keď sa odohrá vytrhnutie. To prejde tak ticho, že nikto o tom nebude nič vedieť. Rozumiete?

43 A budú tam samozrejme malé skupiny, ktoré povedia, „No dobre, a ten a ten?“

44 „Ó, oni hovoria, že tam je taká fanatická skupina, a hovoria, že tá skupina ľudí odišla a oni... To tak nie je, oni len niekam išli, mali sme už taký fanatizmus. Rozumiete?“

45 „No, hovoria, že tá malá modlitebňa na tom mieste v Jeffersonville, hovoria, že tam toľko členov zmizlo.“

46 Vidíte, oni to len odohrávajú, povedia, „Ó, na tom nič nie je, viete. „Takto, a to prejde a nebudú o tom vedieť.“

47 Po celom národe to príde, tí, ktorí sú mŕtvi v Kristovi, vstanú najprv, nastane vytrhnutie a cirkev bude vzatá Domov a potom začne veľké súženie a, ó, my tu v tom čase nechceme byť. Ja tu nechcem byť v súžení, nie. Nech Boh nedopustí, aby tu niekto z nás vtedy bol v tom čase, pretože, „Ten, kto je špinavý, nech je ďalej špinavý, ten, kto je svätý, nech je ďalej svätý, ten, kto je spravodlivý, nech je ďalej spravodlivý.“ Neexistuje žiadne... Baránok vystúpil so svojou Knihou Vykúpenia a Nevesta bola vzatá. Tí, ktorí to odmietli, musia ísť cez čas súženia, oboje, Židia aj pohania. Čo za čas súženia, ja to nechcem.

48 „Pane, posväť ma teraz.“ To je dobrá Nazarénska doktrína, že? [Brat Neville hovorí, „Amen“. - pozn. prekl.] A je to tiež pravda. Je to pravda, tak to je, „Napln ma teraz Tvojím Svätým Duchom, Pane, vezmi teraz zo mňa všetok svet, Pane, nedaj, aby sme mali...“

49 Ako povedal jeden farebný brat, „Pane, mám vo svojej ruke lístok, on je už označený, keď prídem ku tej rieke v to ráno, nechcem tam mať žiadne problémy.“

50 Tak, tak to asi je, ja nechcem mať žiadne problémy. Drž ten lístok vo svojej ruke, pretože prechádzame na druhú stranu. Len na to pomyslíte, že ten veľkolepý čas vykúpenia je na blízku.

51 A teraz ďalšia vec, brat, ako sa on volá, ten brat v Utica, myslím, že brat Graham a ešte iný brat, ktorý je tam pastorm, a brat Shanks, alebo tak nejako sa volá, alebo Sink [Brat Neville hovorí, „Brat Snelling.“ - pozn. prekl.] Brat Snelling je tam pastorm, sú spolu, brat Snelling je teraz pastorm v Utica. Myslím, že majú modlitebné zhromaždenie v... [„Vo štvrtok večer.“] Vo štvrtok večer, no viete, bolo by to ozaj pekné, ak by sme sa tam mohli vo štvrtok večer prešmyknúť a preukázať tým bratom také malé obecenstvo. Vidíte? A potom, keď brat Jackson v tom čase, keď on má svoje zhromaždenie, ak by sme len mohli, niekolkí z nás, malá skupina ísť tam spolu.

52 Len sa ďalej modlite, ďalej kopte, áno, nezastavujte sa, práve, ako keď im povedal Eliáš, povedal, „Vykopte tam jamy.“

Ako kopete, natrafíte na nejakú starú plechovku, či poviete, „Som unavený“? Vyhodte to preč a ďalej kopte. Rozumiete? Len ďalej kopte, pretože my musíme kopať, my skrátka musíme kopať, to je všetko, pretože ak očakávate, že miniete súženie, tak by ste radšej mali začať kopať.

53 No, čo sa mňa týka, ja tu kážem samému sebe, začnem kopať hlbšie, ako som kedy kopal, pretože to tak cítim, že v národe a všade po svete, že táto služba znovu pôjde, ako je už aj teraz známa všade na celom svete. Znovu musím ísť.

54 Žena mi povedala... Jedno ráno som povedal, „Chcem, aby si išla so mnou, keď pôjdem. Pôjdem asi v januári, ak bude Pán chcieť. Chcel by som ísť na celosvetovú misijnú cestu, všade dookola a vrátiť sa a mať možno niekoľko zhromaždení potom v Spojených štátoch, niekedy na ďalšie leto.“

A ona povedala, „Som príliš stará, aby som išla.“

55 „No.“ Povedal som, „Išiel som, keď... Moja posledná zámorská cesta bola asi pred ôsmymi rokmi a ja sa teraz cítim, že som v lepšom stave, ako som bol pred ôsmymi rokmi, vieš. Rozumieš? Viem o tom teraz viac.“

56 A potom sme sa dostali ku téme, ak by Pán povedal, „Udelím ti dvadsaťpäť rokov, nezoslabneš, budeš schopný ísť a Ja ti udelím dvadsaťpäť rokov na zemi. To by bolo od narodenia do dvadsaťpäťky a od dvadsaťpäť do päťdesiatky, od päťdesiatky do sedemdesiatpäť a od sedemdesiatpäť do sto?“

⁵⁷ No, akýkoľvek človek, ktorému bol udelený nejaký čas na zemi, bola by to strašná vec, ak by nestrávil svoj čas v službe Bohu, a je mi jedno, čo robí.

⁵⁸ Tak, ak chceš byť dobyvateľom ženských srdc alebo podobne, tak by si radšej mal vziať ten mladý vek, tých prvých dvadsaťpäť.

⁵⁹ Ak chceš byť tesárom, mechanikom, alebo niečím takým, radšej by si mal vziať tých druhých dvadsaťpäť.

⁶⁰ A potom som rozmýšľal o tomto, „A čo so mnou, ktoré by som vzal ja?“ Ja by som vzal od sedemdesiatpäť do sto. Bol by som chytrejší, múdrejší, bol by som viac stabilizovaný, vedel by som viac o tom, čo robím. Som teraz o desať, osem alebo desať rokov starší, ako keď som bol posledný krát za morom. Neskočím na to, ako keď zabíjam hady, budem o tom vedieť viac, rozumiete, viem, ako na to.

⁶¹ To je práve tak, ako keď poľovnícky pes poľuje na medvedíka čistotného, rozumiete. Vy len viete, ako ho uchopiť. Neskočte tam, on vás poškriabe. Vidíte? Poznávate jeho triky a pozorujete ho, čo robí, a my sa učíme viac o našom nepriateľovi, a my musíme zistiť všetky jeho techniky a ako on pristupuje a čo činí a naučiť sa, ako dáva údery a potom ste trénovaní ísť na neho. Rozumiete?

⁶² „Tak teraz myslím,“ povedal som svojej žene, „myslím, že som teraz v lepšom stave, ako keď som mal štyridsať rokov a išiel som vpred.“ Vidíte a mám päťdesiatštyri a verím, že ak budem žiť a budem môcť fungovať, tak dobre, ako môžem teraz, keď budem mať sto, ak ja... Ak by Ježiš tak dlho predlieval, budem v lepšom stave, ako som teraz, keď budem musieť ísť, rozumiete, pretože viete o tom viac, viete viac o tom, čo činiť a ako s tým zaobchádzať a ako zaobchádzať v tej situácii.

⁶³ Napríklad veľa ľudí to tak berie, ak by mali byť napríklad operovaní, „Hovoria, že ten nový lekár práve dostal diplom, práve nedávno a práve vyšiel z medicínskej školy, ešte nemal žiadnu operáciu, nech to on urobí.“

⁶⁴ „Ó, nie,“ povedali by ste, „V žiadnom prípade on nie, nie veru, no vôbec nie, ja nechcem, aby on ku mne priložil nôž, no, radšej pôjdem tam dolu a zájdem za tým a tým, viem, že on mal už mnoho operácií. On vie, ako to robiť.“ To je to, o to ide.

⁶⁵ Keď o tomto takto rozmýšľate, čo potom s dušou? Ja chcem Nieкого, kto vie, na čom je, a ktorý pozná tú cestu, kto ňou už išiel. Skutočne tak.

⁶⁶ Nech vás Pán žehná, v poriadku, brat Neville, poď teraz sem a nech Boh požehná brata Nevilla. Nezabudnite teraz na ďalšiu nedeľu.

⁶⁷ [Brat Neville hovorí na chvíľu ohľadne brata Branhama a brata Lee Vayle, a potom hovorí, „A som rád, že tu môžem privítať služobníkov Božích, zvlášť tých, ktorí s nami spolupracujú v tomto, a sú v tom spolu s nami a budem rád, keď ich budem môcť počuť.“ - pozn. prekl.] Amen. [„Tak som poprosil doktora Lee Vayle, povedal som, 'Poslúžil by si, ak by neposlúžil brat Branham?' A brat Branham, neposlúžil. On toto mohol vedieť.“]

Nie nevedel som, ani by som tak dlho nehovoril.

⁶⁸ [Brat Neville hovorí, „A tak som poprosil na dnes večer brata Vayle, či by nám neposlúžil v prípade, že brat Branham nebude kázať, pretože on sa s ním stretol a bol spolu s ním na týchto zhromaždeniach a on to pozná ohľadne tejto cesty, tejto cesty a sme radi, že tu máme brata Vayle a ja si ho cením a rešpektujem rovnako, ako akéhokoľvek iného kazateľa, a tak, ako si cením všetkých ostatných, a tak ak by dnes večer prišiel a hovoril ku nám, budem rád, keď to bude môcť urobiť.“ - pozn. prekl.] Amen. [„Nech ťa Boh žehná a pomodlime sa za brata Vayle. Niektorí z vás ste o ňom nikdy nepočuli a ja spolieham, že sa za neho budete modliť.“] Áno.

⁶⁹ Nemal som vziať všetok jeho čas. Ospravedlňujem sa poslucháčstvu. Nevedel som, ako som tam sedel, že on... že takto to bolo dohodnuté, nech ťa Boh žehná brat Vayle.

⁷⁰ [Brat Lee Vayle hovorí, „Nebolo to dohodnuté, on povedal, že, 'Ak ty neprídeš,' A ty si prišiel.“ Brat Branham a zhromaždenie sa smejú. - pozn. prekl.] Dobre, to je milé.

⁷¹ Ja sám som počul brata Vayle kázal mnohokrát predomnou na zhromaždeniach, a tak ďalej. On usporadúval zhromaždenia dlhý čas a je to milý brat a urobil dobrú prácu. Som si istý, že toto poslucháčstvo bude vždy rado počuť brata Lee Vayle, keď bude hovoriť. Nech ťa Pán žehná, brat Vayle.

⁷² [Brat Vayle hovorí 70 minút na tému Marka 16:15-20 a iné miesta Písma s názvom Prečo Marek 16 nefungoval? A ako podľa Písma spôsobiť, aby fungoval. - pozn. prekl.]

⁷³ Tak mnoho bolo povedané, až by som nemohol povedať nič, čím by som to vylepšil. A skutočne verím, že to bol Pán, ktorý to takto vypôbil, že brat Vayle priniesol dnes ráno toto posolstvo. Pretože vidíte, to musí tak fungovať, my to prijímame od Boha. Tak, je tak

mnoho vecí, ktoré on povedal... ja tu mám z toho, čo on povedal, napísaných asi dvadsať kázní.

⁷⁴ Rozmýšľal som tu o jednom malom príklade, aby som tak podporil to, čo on povedal. Tak, my sa dívame na tieto hodinky, aby sme zistili, aký je čas. Kým každý nástroj v tých hodinkách nespolupracuje jeden s druhým, tak nikdy nebudeme poznať správny čas. Je to pravda? [Zhromaždenie hovorí, „Amen.“ - pozn. prekl.] A k tomu sme potrební my všetci, všetci spolu, ak chceme vidieť, že to tretie potiahnutie skutočne niečo urobí pre Boha. To bude musieť byť spolupráca každého jedného z nás, všetci spolu v pokore pred Bohom vyznávajúc si naše chyby a modliaci sa a veriaci ku Bohu, ohľadne týchto vecí.

⁷⁵ Skutočne verím, že to, čo brat Vayle povedal, je pravda a Boh nikdy nepoloží svojho Ducha do nesvätého, nespravodlivého, neposlušného chrámu. Nie, to musí prísť spôsobom očistenia našich sŕdc od všetkej viny a neprávosti, aby sme mohli byť čistí pred Bohom, aby tak mohol pôsobiť Jeho Čistý Svätý Duch skrze nás, aby priviedol tieto veci do uskutočnenia. Myslím si, že keď pôjdete dnes večer domov, ak budete čítať tú malú knihu Júdu, naučíte sa tam mnoho z toho, čo brat Vayle povedal. A on povedal, „Ja horlivo zápasím za vieru, ktorá bola raz darovaná svätým,“ oni sa od toho dostali preč. Ako ľudia porušenej mysle, a tak ďalej, prišli a zviadli ich od tých skutočných Božích vecí.

⁷⁶ A Boh môže pôsobiť len natoľko, koľko Mu dovolíme pôsobiť. A je tak mnoho nádherných vecí a hovorím...

⁷⁷ Viete, ľudia chcú moc a oni skutočne nevedia, čo moc je, rozumiete, oni skutočne nevedia, čo s tým ide. Cesta hore je vždy dolu. Ak chcete moc, pozrite, akými sa môžete stať pokornými, len chodte preč od všetkého svojho svetského zmýšľania a pokorte sa pred Bohom. Potom budete mať viac moci, ako ten človek, ktorý behá hore dolu po celej budove a robí mnoho hluku, vidíte, pretože vy ste boli schopní premôcť samého seba a odovzdať sa Kristovi. Vidíte? Aby ste sa pred Ním pokorili. To je skutočne moc.

⁷⁸ Ukážte mi cirkev, ktorá je pokorná, skutočne pokorná, nie arogantná. Ale cirkev, ktorá je taká milá, pokorná cirkev, potom vám ukážem cirkev, ktorá má v sebe priazeň a Moc Božiu. To je pravda, to je to, čo je potrebné. Pokora, pokoriť sa pred Bohom a nechať len Boha, aby cez nás pôsobil. Nemusíte robiť množstvo hluku.

⁷⁹ Niekedy je to, ako povedal jeden farmár, on vyšiel na pole so svojím vozom a zakaždým, ako natrafil na nejaký hrbol, to len zarachotilo a išlo ďalej. Ale keď išiel späť, natrafil na ten istý hrbol, to už vôbec neurobilo žiaden zvuk, pretože to bolo naložené dobrými vecami.

⁸⁰ Tak myslím si, že tak nejako to je. Rozumiete? Že my sa stávame naplnení dobrými vecami Božími, aby ovocie Ducha mohlo byť cez nás poznané. Ako sa toľko odvolával na 1. Korint'anom 13, a ako je tam to, „Hoci by som vydal svoje telo, aby bolo upálené, a mal všetky tieto veci a ak by som nemal lásky, nie som ničím, nie je mi to na nič užitočné.“ Vidíte, chceme to činiť.

⁸¹ Ponad všetko, to sú naše jednotlivé duše, za ktoré sme zodpovední pred Bohom. To si ty, ktorý ideš do neba. To nie je o tom, či ja idem, alebo či on ide, to ty ideš. Vidíš, a v prvom rade ty. A toto musíš vyhľadať a prísť úctivo pred Pána.

⁸² A vždy som zistil, že ten človek, ktorý sa pokoruje, to je človek, ktorého Boh vyvyšuje. Keď nájdete nejakú osobu s vypnutou hrudou, ktorá vie všetko a vôbec nič im nemôžete povedať a je arogantná a no, to je osoba, ktorá sa nikdy nikam nedostane. Ale vezmite takú osobu, ktorá sa pokoruje a kráča úctivo.

⁸³ Jedného dňa som hovoril s jedným mužom, ktorý organizuje jednu cirkev hore v... Vyviedol ich z organizácie, v ktorej boli, a, no, to je brat Boze a tá cirkev tam, ktorú mali, oni tam mali dlhý čas jednu veľkú cirkev a Pán ich žehnal. Potom sa ľudia dostali na také miesto, že chceli byť takí vycibrení ako tí ostatní a chceli to uviesť do organizácie a keď to urobili, to len... Tí pokorní kresťania, ktorí tam boli, to nechceli. Po celý svoj život boli učené proti tomu, tak oni od toho odišli. A teraz tam majú skupinu a Pán ich požehnal, až prichádzajú toľkí a znovu sa to stáva veľkým miestom, a je to už teraz cirkev, ktorá má okolo štyri alebo päť tisíc ľudí a oni znovu začínajú.

⁸⁴ Oni prišli ku mne a povedali, „Brat Branham,“ sedeli sme v kancelárii, v zborovej kancelárii to bolo jedného dňa a on povedal, jeden z tých vodcov, brat Carlson a oni povedali, „Čo máme robiť?“

⁸⁵ Povedal som, „Nájdite si muža, ktorý bude pastierom, ktorý nemá žiadne meno v denomináciách, ktorý je skutočne dobrým, pravdivým, milým, pokorným bratom, ktorý tým životom žije. Boh sa postará o to ostatné. Rozumiete?“ Povedal som, „Dobrý pastor, ktorý bude len kŕmiť ovce a bude pokorným a tak a Boh učiní to ostatné. Ak budete... Nie nejaký veľký vševved, ktorý sa nahnrie a chce dať toto do

poriadku a toto musí byť tak a tak a odsekáva veci.“ Povedal som, „To nikdy nebude fungovať, vy to musíte urobiť.“

⁸⁶ Tak to je, každý kúsok v cirkvi musí spolupracovať a vy musíte držať krok a byť tou vašou časťou toho. Tak uvidíme, v akom čase žijeme, môžeme byť bližšie, ako si myslíme, že sme.

⁸⁷ Tak my si ceníme brata Vayle, že? [Zhrom. hovorí, „Amen.“ - pozn.prekl.] Nech ťa Pán žehná, brat Vayle, ďakujeme a ďakujeme Pánovi za prinesenie tohoto veľkého posolstva pre nás dnes večer.

⁸⁸ A urobil som si pred pár minútami poznámku. Jedna sestra mala niečo, čo chcela povedať, bol to sen, ak by si mi to len napísala, sestra, ja... Pán jej dal už niektoré sny, ktoré boli absolútne pravdivé. My neprijímame všetky sny, nie, nie, ale keď sú od Boha, chceme vedieť, že to je Boh, ktorý k nám hovorí.

⁸⁹ Tak isto, ako neveríme v to, že všetko, čo sa hovorí v jazykoch, je pravdivé, ale keď je tam výklad, ktorý vychádza a chce nám niečo povedať, čo sa ide stať, a my vidíme, že sa to deje, potom za to ďakujeme Pánovi. Rozumiete?

⁹⁰ Chceme, aby to malo hladký priebeh, aby to bolo pokorné a v poriadku Pánovom. Tak pamätaj, že tvojou časťou môže byť, že si tá hlavná pružina, alebo to môže byť nejaká malá ručička, alebo nejaká malá časť, alebo to naťahovacie koliesko, čokoľvek to môže byť, alebo to môžu byť ručičky na tých hodinách, ktoré ukazujú čas. Ale čokoľvek to je, je potrebné, aby sme všetci spolu pracovali v harmónii s Evanjeliom Ježiša Krista, aby sme priviedli toto do uskutočnenia.

⁹¹ Len pomyslíte, ak sú dary tak veľké, to, čo nazývame moc, a Pavol povedal, „Hoci by som mal vieru, že by som mohol prenášať vrchy a nemal by som lásku, nie som ničím.“ Myslíte na to.

⁹² A hoci povieme, „No, hoci rozumiem... Keby som len tak mohol poznať Bibliu.“

⁹³ „Hoci by som rozumel všetkým tajomstvám Božím, a hoci by som to dokázal a nemal by som lásku, nie som ničím. Vidíte? Nikde som sa ešte nedostal.“ Vidíte, tá hlavná vec je Láska Božia a pokoriť sa s ňou.

⁹⁴ Tak, istotne po všetkých týchto rokoch na poli a okolo sveta a videl som rozličných ľudí, mal by som o tom trošku niečo vedieť, o tej bráne, cez ktorú treba vstúpiť. A ak sa chcete niekam dostať s Bohom, nikdy nedovoľte arogantnému duchu, aby bol okolo vás, nedovoľte vstúpiť žiadnej zlosti. Nezáleží na tom, čo ktokoľvek robí, ak sa mýlia,

nikdy si nevybudujte voči tej osobe komplex. Rozumiete? Buďte milí a prívetiví. Pamätajte, Boh vás miloval, keď ste boli v hriechu, ak je Duch Boží v tebe, budeš milovať tú druhú osobu, keď sa on mýli. Vidíte, tak sa len za nich modlite a milujte jedni druhých.

⁹⁵ Ponad všetko láska Božia a láska jedného k druhému a buďte pokorní s Bohom a buďte jeden s druhým a Boh nás požehná a je ťažko povedať, čo bude robiť. Obyčajne, keď sa cirkev rozširuje v počtoch a stáva sa trochu väčšou, alebo niečo také, oni sa potom dostávajú od tej skutočnej veci, preč od tej skutočnej veci.

⁹⁶ Viete, čo spôsobilo, že tieto veci sa stali, keď som prvýkrát začal a Pán sa mi zjavil tam dolu pri rieke a povedal mi to? A brat Vayle to videl, myslím si, že v nejakých novinách v Kanade pred mnohými rokmi, kedy sa ten Anjel Pánov objavil tam pri tej rieke, a bolo to v Associated Press, „Tajomné svetlo nad miestnym kazateľom počas krstu.“ A viete, čo to spôsobilo? Keď sme mali stanové zhromaždenie naproti ulici a ten stan, ktorý mohol pojať asi dvetisíc päťsto ľudí, odvšadiaľ prichádzali kazatelia a hovorili, „Pod' k nám na chvíľu.“ Bol som len chlapcom, ó, iba dieťa. A oni povedali, „Ako udržíš tých ľudí v súhlase, oni tak milujú jeden druhého až... Nikdy som nevidel takto ľudí milovať jeden druhého.“

⁹⁷ To je Pán, to je to, na čom bola založená Jeho cirkev, na Božskej bratskej láske jedného k druhému. Videl som ich, ako si triasli ruky jeden s druhým a odchádzali z toho miesta a plakali ako deti, keď opúšťali jeden druhého. Oni tak jeden druhého milovali a mohol som prísť do ich domu ich navštíviť a vidieť, že majú otvorenú Bibliu a je mokrá od sĺz. Keď som prišiel niekedy neskoro večer, keď sa zhromaždili otcovia a matky a ich malé deti kľačali na zemi a otcovia a matky na svojich kolenách a plakali a modlili sa a ja som vošiel a stál som vo dverách a čakal a čakal a čakal a oni sa neprestávali modliť, tak som si sadol na schody a sám som sa začal modliť a čakal na nich. Rozumiete? Tak to bolo. A oni milovali jeden druhého, oni jeden druhého milovali. Zvykli sme stáť a spievať tú starú pieseň.

*Nech sú požehnané tie zväzky,
ktoré zväzujú naše srdcia v kresťanskej láske,
obecenstvo príbuzných myslí je to, ako tam hore.
Keď sa musíme odlúčiť,
to nám pôsobí vnútornú bolesť,*

*ale stále budeme spojení v srdci a budeme dúfať,
že sa stretne z novu.*

⁹⁸ Hovorím toto s veľkou radosťou⁹⁸ vo svojom srdci ku Kristovi. Mnohí z nich už spia dnes večer tu v tých označených hrobch a očakávajú na to veľké vzkriesenie, kedy sa znovu spolu stretne.

⁹⁹ Nech ten Duch nikdy toto miesto neopustí. Ak opustí, je mi jedno, aký výrečný môže byť váš pastor, ako dobre môže priniesť Slovo Božie, Duch Boží je zarmútený. Rozumiete? Keď môžeme mať všetky veci v obecenstve spoločne a milujúci jeden druhého, potom bude s nami Boh spolupracovať.

¹⁰⁰ A očakávame ten čas, kedy ľudia prídu a povedia, „Ak chcete vidieť cirkev, ktorá je skutočne pokorná, cirkev, ktorá skutočne miluje Boha, zastavte sa raz tam v tej modlitebni a pozorujte ich, hľadte akú starosť majú jeden o druhého, rešpekt, keď je kázané Evanjelium, akí sú úctiví, ako je všetko na poriadku.“ Áno, potom sa môžu pozrieť a vidieť, v ako čase žijeme. Uvidíte Ducha Božieho, ako sa medzi vami pohybuje. Veľké znamenia a divy a veci sa budú diať, ak tá vec pracuje spolu, to hovorí, aký je čas, ale ak to nepôsobí, potom je čas zastavený, už to viac neukazuje čas, tak ak chcete vedieť, v akom čase žijeme, tak začnite všetci spolupracovať v Evanjeliu, milujúci jeden druhého, milujúci Boha a samotné tie ručičky ukážu čas, v ktorom žijeme. Veríte tomu? [Zhrom. Hovorí, „Amen.“ - pozn. prekl.] Istotne. Amen. Nech vás Pán skutočne bohaté žehná.

¹⁰¹ Nezabudnite teraz, prídte tento týždeň, ak poznáte nejakých ozaj chorých ľudí, ktorí môžu prísť, povedzte im, keď prídu, povedzte, „Drahý, chcem ti niečo povedať, budeme mať v nedeľu ráno tu v modlitebni modlenie za chorých, ak si nejaký čas chorý, no, chcem...“ „Áno chcem ísť, vždy som chcel ísť.“

¹⁰² „No, počul som práve v nedeľu večer posolstvo od jedného brata, ako musíme vyznať naše chyby jeden druhému a modliť sa jeden za druhého, aby sme boli uzdravení. Jakub 5:14,13,14-15. Vidíte, že musíme vyznať naše chyby jeden druhému, predtým, ako ideme za uzdravením. Áno, vyznajme svoje chyby jeden druhému a modlime sa jeden za druhého.“ Rozumiete? Vidíte, to je presne to, o čom on dnes večer hovoril, to privádza naspäť tie blahoslavenstvá spolu s Markom 16. To sa spolu jednotí. Porozumievaš to a potom sa uskutočňuje uzdravenie.

¹⁰³ Pozrite na Ježiša, to bol všetko jeden zväzok lásky. Rozumiete? On bol zamanifestovaným Bohom. On, Boh sa cez Neho vyjadril. Niet

divu, že zázraky a veci sa diali. Jeho pokorný život a posvätený život, On prišiel od toho, že bol Bohom, aby bol človekom tu na zemi, aby cez Seba vyjadril Boha. To je to, čo Ho učinilo, čím On je. Vždy som hovoril, „To, čo podľa mňa učinilo Ježiša Bohom, bol ten spôsob, ako sa On pokoril. On bol tak veľký a jednako mohol byť tak malý.“ Vidíte? To je pravda.

¹⁰⁴ Nech vás Pán skutočne žehná. Povstaňme teraz a rozpustíme zhromaždenie. Vyskúšajme to (možno to nepoznáš, sestra), tú pieseň, Nech sú požehnané zväzky. Zaspievajme to aspoň raz, dobre, daj nám akord.

*Nech sú požehnané tie zväzky,
ktoré zväzujú naše srdcia v kresťanskej láske,
obecenstvo príbuzných myslí je to, ako tam hore.*

¹⁰⁵ Tak, zatiaľ čo spievame tento posledný verš, chytme teraz niekoho za ruku, „Keď sa odlúčime,“ a len povedz, „Nech ťa Boh žehná, brat, sestra, som tak rád, že tu môžem byť dnes večer s tebou.“ Vidíte, niečo také, potom sa otočte späť. Tak spievajme to.

*Keď sa odlúčime...
Nech ťa Boh žehná, brat Neville.
Spôsobuje nám to vnútornú bolesť,
ale stále budeme spojení v srdci
a budeme dúfať,
že sa znovu stretneme.*

¹⁰⁶ Ó, ako milujeme Pána Ježiša, že? [Zhrom. Hovorí, „Amen.“ - pozn. prekl.] Ako...

*Až sa stretneme.
Až sa stretneme pri Ježišových nohách. (Až sa stretneme.)
Až sa stretneme, až sa stretneme zas.
Nech je Boh s vami, až sa stretneme zas.
Zavrime teraz svoje oči, a len to zaspievajme v Duchu.
Až sa stretneme zas, až sa stretneme zas,
pri Ježišových nohách,*

*až sa stretneme zas, stretneme zas,
nech je Boh s vami, až sa stretneme zas.*

¹⁰⁷ Máme svoje hlavy sklonené, sme len deti, Božie deti, hmkajme to. [Brat Branham a zhrom. začínajú hmkat', „Nech je Boh s vami,“ - pozn.prekl.] Ó, ako to ku nám prináša Ducha Božieho. Viete si predstaviť tie rané dni, kedy tam sedávali na kuse skaly?

Nech je Boh s vami, až sa stretneme zas.

¹⁰⁸ S našimi hlavami sklonenými poprosím brata Allena, nového brata medzi nami, keby nás rozpustil slovami modlitby, brat Allen.

* * * * *

--- Brožúra nie je na predaj ---

V slovenskom jazyku vydané v júni 2015.

Text je verným opisom a prekladom zvukového záznamu.

Ponúkame biblické materiály – knihy, brožúry, CD, DVD.

Zásielky sú bezplatné.

Kontakt:

email: info@vecerne-svetlo.sk

tel.: +421(0)911 178 730

Ďalšie informácie nájdete na stránke



www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí



www.vecerne-svetlo.sk
Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí